

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vnivers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

30. De potestate Legati in restituendo spurij legitimis natalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Vigesimo primo quaeritur, An possit Legatus vnire Ecclesiam vnus diocesis ecclesiae alterius diocesis? Potest, si suble iusta & debita causa, dummodo episcopo ecclesiae vnice sua iura non adimantur, ut dixi quae superiori Gamb. lib. prefato. num. 106.

Vigesimo secundo quaeritur, An possit Legatus vnire beneficia Regularia? Potest, si electiua non sint. Bonifacius in Clem. 1. §. Ad hac, De statu Monacho.

Vigesimo tertio quaeritur, An possit Legatus dissoluere vniones ecclesiarum? Potest ex causa iusta, & debita; sicut potest vnire v. g. Si vnio incipit esse ecclesiae damnosa. Abb. in cap. 1. Ne sede vacan. Petrus Perus. Tract. de Vnionibus cap. 1.

Vigesimo quarto quaeritur, An possit Legatus ecclesias, siue Beneficia diuidere? hoc est, ex vno Beneficio facere duo, & ex vna ecclesia facere plures? Potest, quia id iuris, & potestatis habet Episcopus. cap. Ad audientiam, De eccles. edific.

Vigesimo quinto quaeritur, An Legatus erigere queat nouas ecclesias Dignitates, Personatus, & Beneficia? Potest quia hoc potest episcopus. vlt. de rescriptis in sexto cap. penultim. & vlt. & Abb. in cap. Quoniam, de Vita, & Honestate Cleri. extat Consilium 1. Calder. de Offic. legat. vbi probat posse Legatum in Prouincia sibi demandata vniam ecclesiam erigere in Conuentuallem, etiam si alicui Monasterio extra suam Prouinciam posito subiecta sit, quia legatus est exemptorum Ordinarius: & Abb. in cap. penult. de eccles. edifican. dicit, posse saecularem ecclesiam, ex iusta, & debita causa conuerti in Regularem: nequit tamen Legatus erigere ecclesias Cathedralis, quia hoc est Papae relectuatum.

Item non potest legatus, aut episcopus erigere nouas ecclesias sine dote competentis: cap. 1. de cons. §. c. Ad audientiam, de eccles. edific. cap. 1. de cons. dist. 1. Insuper non potest erigere nouas dignitates, quae non sint ex antiquis, hoc est: Potest quidem erigere nouum Archidiaconatum, vel Archipresbyteratum, sed non dignitatem ita nouam, vt nouum nomen, officium, & potestatem habeat: hoc enim solus est Pape, vt colligitur ex cap. 1. dist. 22.

Vigesimo sexto quaeritur, An possit legatus erigere nouas dignitates in ecclesia Cathedrali, vniendo eis alias ecclesias? Potest siue prauidicio Episcopi, & Capituli Gamb. de offic. legat. titulo de potesta. Legati in erigendo noua Beneficia. num. 11.

Vigesimo septimo quaeritur, An possit legatus Hospitalis domus causa communis pietatis extructas, committere, vel conferre alicui? Glossa in Clem. Per litteras, in verb. Prouidere & in verbo Apostolica, de prob. videtur negare id posse legatum, eo quod in Clem. Quia contingit, de Relig. domib. videtur id tanquam proprium episcopi constitui. Item quia in literis quibus facultates legatis conceduntur, specialis datur auctoritas, vt possint committere, vel conferre hospitalis domus iuxta formam Clementinae, Quia contingit: ergo si id iure communi legatus haberet, frustra tale priuilegium concederetur, vt constat ex l. 1. C. de Theaur. lib. 10. Dicendum est cum Gamb. & recte de offic. Legat. lib. 5. tit. de potesta. Legati circa hospitalia, id posse legatum, quia cum id potestatis episcopus habeat, legato Pontificio denegari non potest, exprimitur vero tale priuilegium inter facultates, quae legatis committuntur, propter Glossam, & alios, qui negare videntur, talem potestatem iure communi legatum habere. Hoc autem quod dicimus, locum habet in hospitalibus domibus episcopi auctoritate fundatis: caeterae enim domus profanae sunt, quamuis pia, & eas nec episcopus, neque legatus confert, vel committit administrandas, quia liberae sunt. Clem. Quia contingit, de Relig. domib. nec ab illis exigit episcopus iura Episcopalia Federi. consil. 25. Item neque legatus, nec episcopus potest redditus annuos hospitalium domorum conuerti ad alios vsus, quam ad eos, ad quos sunt deputati: puta si destinati sint ad vsus pauperum, vel infirmorum, vel orphanorum. Vnde fit, vt neque Episcopus, ne-

que legatus possint in Titulum Beneficii concedere domos hospitalis, quarum redditus sunt deputati ad vsus pauperum: quia si conferrent in titulum Beneficii, applicarent talium domorum redditus ad alios vsus, ad quos destinati non sunt: quod esset contra id, quod habetur in Clem. Quia contingit, de Relig. domib.

C A P. XXX.

De potestate Legati in restituendo spurios legitimus natalibus.

PRIMO quaeritur, Quae & quanta facultas soleat legatis concedi pro restituendis spuris ad legitimos naturales? Solet his verbis facultas concedi: Concedimus, vt super natalium, etiam si ex adulterio incestu, vel nefario, aut quocumque illicito coitu procreati fuerint, defectibus dispensare, vt quacumque, quocumque, qualiacumque Beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura saecularia, & regularia inuicem compatibilia, etiam si saecularia, Canonicae, dignitates, & Prabendae, & si de nobili genere procreati fuerint, etiam maiores & principales personatus, vel officia, in Cathedralibus, Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, & in illis, in quibus dictorum patientium defectum natalium, patres Beneficia obtinuerunt: dum tamen illis immediate non succedant, & quod de natalium defectibus huiusmodi nullam in quibusvisque litteris, & gratis sibi concedendis mentionem facere teneantur, indulgere valeas.

Secundo quaeritur, An spurius qui per legatum restitutus est legitimis natalibus, & factus habilis ad dignitates, possit fieri episcopus. Non potest, vt colligitur ex Hostiensis c. Innotuit, de elect. & Collect. in c. Cum olim, de prob.

Tertio quaeritur, An si Legatus cum spurio dispenseret, vt possit ad omnes Ordines promoueri, & Beneficium Ecclesiasticum obtinere, possit habere Beneficium habens curam animarum. Potest. Sic Collect. in c. Cum olim, de prob.

Quarto quaeritur, An si legatus dispensationis Beneficium concedat, vt spurius obtinere queat quatuor beneficia simplicia, possit habere Beneficium in ecclesia Cathedrali? Ioan. Monach. cap. 1. de fil. presbyt. & Antonius cap. vlt. ad tit. sententiunt non posse, quam sententiam sequi videtur Rota Decis. 136. in nouis, & Decis. 408. in antiquis. Oppositam sententiam tuentur Archid. Lo. And. Dominie. & Philip in c. 1. de fil. Presbytero in sexto. Hostien. in sum. trad. tit. Oldrad. consil. 115. Haec opinio est communi consensu recepta.

Quinto quaeritur, An spurius qui dispensatione per Legatum facta, vt habere queat personatus, dignitates cum cura, & sine cura, obtinere queat dignitates in ecclesia Cathedrali? Rota Dec. 45. in antiquis, testatur, aliquos negare Legatum id posse, quia in c. Quatuor, de praben. in sexto, habetur: Quando mandatum est Papae, vt alicui prouideatur in aliqua ecclesia ciuitatis, vel Diocesis, non comprehenditur ecclesiam Cathedralis, eo quod sit vnica. In Rota tamen Decis. praedicta, & Decis. 408. contrarium est iudicatum, quia aliud est, eum mandat Papae, vt alicui prouideatur in aliqua ecclesia ciuitatis, vel Diocesis: cum enim ecclesia Cathedralis, eum sit vnica, illa appellatione ecclesiae non continetur: aliud vero est, eum mandat, vt alicui prouideatur in aliqua ecclesia Prouinciae, vel Diocesis: tunc enim nomine ecclesiae intelligitur etiam Cathedralis. Cum igitur Legato facultas concedatur, vt spurius possit fieri habilis ad personatus, vel dignitates, eo ipso intelligitur data facultas, vt cum possit habilem efficere, ad personatus, & dignitates ecclesiae Cathedralis.

Sexto quaeritur, An spurius per legatum factus habilis ad sacros ordines, vel Beneficia, sine cura eo ipso censetur factus habilis, vt ei possit ecclesia Parochialis commendari? Collect. in cap. vltim. vers. si quid si dispensatum, de fil. Presbytero. negat posse, quia dispensatio iustitiae, & presse intelligi debet. cap. Auaritia, de elect. in sexto.

Septimo quaeritur, An Legatus, vel Episcopus possit spurium ad personatus, vel dignitates habilem reddere? *Gamb. libro citato, num. 177. sentit posse: sed Glossa & communis Doctorum opinio negat id posse. cap. 1. de Fil. Presbyt. in sexto. ubi mandatum est Papae de providendo Beneficio simplici, non includitur personatus, vel dignitas. Item in cap. Dudum 2. de elect. Et in c. De multa. de prob. Beneficia curam animarum habentia, & dignitates, ac Personatus equiparantur, ut simul haberi nequeant duo, vel plura, & cap. 1. de Fil. Presbyt. spurii ad Praelationes non admittuntur.*

Octavo quaeritur, An possit Praelatus indulgere spurio, ut habeat Beneficium coniunctam animarum curam habitum tantum, non actu: Ex Abb. Imola, Paulo, Hostien. si, & aliis in cap. de multa, de prob. colligi videtur id posse, quia iura, vel statuta, quibus cautetur ne quis simul habeat duo Beneficia cum cura animarum, non comprehendunt habentia curam animarum habitum tantum, non actu: ergo ius, quo prohibetur ne spurius habeat Beneficia animarum curam coniuncta, comprehendit solum Beneficium habens actu curam animarum.

Nono quaeritur, An si statuto cautetur ne spurius ad aliquod Beneficium, etiam simplex, admitti queat, possit Legatus spurium habilem facere ad simplex Beneficium Anchoram Domini, & alii in cap. 1. de fil. Presbyt. in sexto, negant id posse: Episcopum, quandoconque statutum fuerit Papae auctoritate confirmatum: quia confirmatio mutat naturam rei cap. 1. Et 2. de confirmat. ut illi, vel in illi, c. 1. Et 2. De transact. De Legato nihil dixerunt *Gamb. vero lib. praefato, num. 184. affirmat Legatum id posse, quia non videtur esse illi interdictum in iure: hoc videtur solum habere locum, quando statutum non est Papae auctoritate confirmatum.*

Decimo quaeritur, An legatus iure communi possit iusta ex causa spurium facere habilem ad omnes Ordines factos, & ad Beneficia simplicia? *Ioannes in summa tit. de Fil. presbyt. §. sed notandum. Hostien. in cap. Extus. Ioan. Andr. & Anton. in cap. ult. de fil. presbyt. Archi. in c. Licet Canon. de elect. in sexto, censent id posse Legatum, & Episcopum, quamvis dicant in Curia contrarium servari.*

Vndecimo quaeritur, An spurius Religionem professus possit auctoritate Legati fieri habilis ad Beneficia curam animarum habentia, quorum sunt capaces, quales sunt Canonici Regulares? *Hostien. in cap. Cum secundum, de prob. teste Gamb. libro citato, num. 198. affirmat posse illud fieri. Sed communis opinio oppositum habet: quia quamvis Religiosus spurius per professionem fiat habilis ad sacros Ordines, non tamen ad Beneficia curam animarum coniuncta. Sic Anton. Cardin. & Henric. in cap. ult. de filiis Presbytero.*

Duodecimo quaeritur, An si Legatus, vel Episcopus indulgeat spurio, ut promoveatur ad sacerdotium, eo ipso intelligatur factus habilis ad Beneficium cum cura animarum? *Respondeo, cum Antonio, Cardinali & alii in cap. ult. de Fil. presbyt. non intelligi factum habilem: nam huiusmodi dispensationem, cum spurio presb. & stricte interpretari debemus: at veto, ut dicit *Gamb. libro iam dicto, eo ipso factus est habilis, ut possit habere Beneficium simplex unde vivat.**

Decimotertio quaeritur, An ex litteris Pontificis, quibus conceditur Legato, ut dispensare queat cum spurio, eo ipso intelligatur concessum, ut eos possit restituere legitimis natalibus? *Ratio dubitandi est, quia dispensare cum spurio, non videtur esse idem, quod eum legitimum reddere, teste *Gamb. lib. praefato, nu. 205. & seqq. Quidam dixerunt, haec duo esse diversa (dispensare cum spurio, & illum facere legitimum: Sed in hac parte dicendum est, eo ipso quod Legato conceditur, ut possit cum spurio dispensare, etiam esse concessum, ut eos habiles reddat ad ea, quae illis ius commune denegavit. Et hoc est, ut possit eos legitimos reddere.**

Decimoquarto quaeritur, An Legatus, cui conceditur,

ut possit restituere legitimis natalibus spurios ex quovis damnato congressu procreatos, possit quoque legitimos facere spurios, genitos ex congressu damnato duobus, vel pluribus causis, v.g. natos ex adulterio, vel incestu, vel natos ex adulterio, vel incestu, & sacrilegio? *De hac quaestione tractant Doctores in cap. Per venerabilem. Qui filius legitimi §. in l. Gallus. §. Et quid si tantum ff. de liber. Et postquam, & eadem est quaestio, An sub stipulacione nixum comprehendatur, De qua Doctores in c. At si clerici. §. de Adulterio, de Iudicis. Et l. 2. ff. de verb. oblig. Quisquid sit de his quaestionibus, facultas data Legatis in hac parte intelligenda est ample. Si vero huiusmodi facultas v. Legatus, cum spurio semel dispenser, ut hoc vel illud habeat, debet mentionem facere idem spurium, si impetret a Legato aliud quodvis gratiae privilegium, ut docet *Ioan. Andreas in c. ult. de fil. Presbyt. v. g. spurium unum Beneficium a Legato impetrauit, si velit aliud consequi, & simul primum possidere, debet mentionem facere de primo, quia non fuit in eo dispensatum, ut duo, vel plura simul haberet. Ad tollendas huiusmodi dubitationes, solet concedi facultas Legatis in hac verba: *Concedimus, & largimur, ut possit, & valeat naturaliter, bastardos, spurios, manzacos, incestuos copulativos, vel disjunctivos, & quosvisque cuiuscunque status, gradus, & praesentia existens, ex illicita, & damnata copula procreatos, seu procreandos, existentibus, vel non aliis liberis legitimis, viventibus, vel etiam mortuis eorum parentibus legitimis, & etiam omnium iura, aliosque antiquis natalibus quibus ab initio omnes homines legitimi nascebantur, restituere, & restituere, omnique gentium maculam penitus abolere, ipsos restituendo ad eandem, & singula iura, tam communitaria, quam locorum quorumcumque specialia: Et si de filio tantum legitime nati loquerentur, successorem etiam ab intestato cognatorum, & agnatorum, honores, & dignitates, & ad singulos actus legitimos ac si esset de legitimo matrimonio procreatus: damnato legitimatione per vos, & heredes, posteritates, successores vestros iam dictos facienda, ut praesentibus, non praesentibus legitimis filii, & heredibus, qui ipsi in legitimandis per vos, & heredes posteritatis seu successores vestros praedictos, aequi portionibus suis succedunt parentibus, & agnatis, nisi forsan ratione sexus, vel agnationis, ex dispositione legis alicuius municipalis, vel consuetudinis deberent praedicti legitimi praesertim, si ab initio fuissent legitimi: quo casu ipsam eis prerogativam praesentium quoque auctoritate concedimus, non obstantibus aliquibus legibus, quibus cautetur, quod naturales, bastardi, spurii, incestuos, copulativos, vel disjunctivos, vel alii quicumque illicito coitu procreati, vel procreandi, non possint, vel debeant legitimi, liberi naturalibus legitimis existentibus, vel sine consensu, & voluntate plerumque naturalium, & legitimorum, & specialiter in Authentico, quibus modis naturaliter efficiuntur legitimi, & quibus modis naturales efficiuntur sui per totum, & alii similibus, quibus legibus, & cuilibet ipsarum volumus expresse, & ex certa scientia derogari: Et etiam non obstantibus in praedictis aliquibus aliis legibus, etiam si tales essent, quae deberent exprimi, & de eis fieri mentio specialis: quibus obstantibus, vel obstar valentibus in hoc casu duxerunt, ex certa scientia, & de plenitudine potestatis totaliter derogamus, & derogatum esse volumus per praesentes.***

Decimoquinto quaeritur, An Legatus possit dispensare in gradibus consanguinitatis, vel affinitatis lege tantum Canonica prohibitis? *Goffredus, teste *Gamb. de offic. Legati lib. 7. num. 375 & seq. sentit id posse Legatum quia in c. Quod dilectio de consang. & affin. habetur Legatum dispensasse cum quibusdam in sexto gradu, qui tunc erat prohibitus, sicut nunc quartus. Sed communis opinio Doctorum in c. Quod dilectio, citato, & in c. Non debet, de consanguin. & affin. negat id posse Legatum. Hac sententia est tenenda; quamvis *Gamb. quo dicit in loco, dicat opinionem Goffredi esse veram, quando Legatus esset in Provincia ita remota, ut facile Papam consulere nequirit.***

Decimosexto quaeritur, An legatus dispensare queat, cum iis, qui Simoniae Ordines, vel Beneficia receperunt? *Respondeo distinguendo: Si perignorantiam id factum fuerit,*

facit, potest, quia est ius commune, *ca. de Simoniac. & cap. Nihil de Simonia.*

Decimo septimo quaeritur. An possit Legatus dispensare cum his, qui nondum habent legitimam aetatem? In primis Legatus non dispensat cum eo, qui nondum attigit decimum quartum aetatis annum, ut proficiatur Religionem, vel testamentum faciat, quia in tali aetate non censetur quis plene compos rationis. Secundo Legatus, & Episcopus dispensant cum eo, qui ait vigesimum aetatis annum, ut habere queat personatus, & dignitates cura animarum carentes. *cap. 1. de temporibus ordinand. in 6.* Tertio ante Concilium Tridentinum Legatus, & Episcopus dispensare poterant cum eo, qui septennium excesserat, ut fieri possit Canonus, hoc enim permittitur, *in cap. ex eo, de at. & qual. ord. ut ibi annotant Doctores.* Quarto nec Legatus, nec Episcopus dispensare queunt ut quis fiat Subdiaconus ante vigesimum secundum annum, aut Diaconus ante vigesimum tertium, vel Presbyter ante vigesimum quintum. *Conc. Trid. sess. 23. c. 12. de Reformat.* Hoc locum habet, ubi fuerit Conc. Tridentinum receptum. In locis vero, in quibus non est receptum, nec Legatus, nec Episcopus potest dispensare cum minore viginti quinque annis, ut fiat Presbyter, vel cum minore viginti annis, ut fiat Diaconus vel cum eo, qui non attigit decimum octavum aetatis annum, ut fiat Subdiaconus. *Clem. Generalem de atate, & qual. ord. in 5. i. de atate & qual. ord. de off. Lega. lib. 7. num. 44. 8.* Legatus, vel Episcopus dispensare potest cum minore 25. annis, ut habeat dignitatem, & Canonicatum, vel aliud Beneficium simplex in eadē ecclesia: quod probat ex Rota Dec. 19. in antiquis, & Archidiacono *cap. 1. de Consuet. in 6.*

C A P. XXXI.

De potestate Legati in causis iudicialibus.

Primo quaeritur, Quae facultates concedi soleant Legatis in causis iudicialibus cognoscendis? Solent concedi sequentes, his verbis: *Ac etiam matrimoniales, beneficiales, & alias Ecclesiasticas, & spirituales, ac profanas causas quaelibet, ad Ecclesiasticum forum pertinentes, tam primo, quam appellationum quarumlibet à quibuscumque iudicibus Ordinariis, Legatis, & Delegatis, etiam per nos, & sedem praedictam deputatis, ad nos, & sedem eandem, seu quoscumque alios iudices interpositos pro tempore, & durante dicta legatione interponendas, etiam simpliciter, & de plano, & summarie sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta per te, vel alium, seu alios, etiam citra unam vel duas dietas, dummodo non ultra tres, audiendi, cognoscendi, & tractandi, ac alii, vel aliis taliter audiendas, cognoscendas, & sine debito terminandas delegandi, illaque, etiam si per nos, aut alias auctoritate nostra delegata forent, seu alias coram quocumque penderent, etiam cum tibi placuerit, ad te aduocandi, & alius committendi.* Haec ibi.

Porro quae causae ad forum Ecclesiasticum pertineant, dixi superius lib. 3. cap. 53.

Si quaeras, Quid significant illa verba (*simpliciter, & de plano, ac summarie.*) Respondet Ioann. Andr. in *Clem. Sape, de verb. signif.* dicens, idem significare, haec omnia verba simul coniuncta (*simpliciter, & de plano ac summarie*) quod illud (*sine strepitu & figura iudicii.*) Quibus verbis tollitur ordo iudicii, qui alias omittitur vtiat processum, *l. Proletam. C. de sententiis, & interrogat. omni iudic.*

Ordo vero iudicii consistit in oblatione libelli, contestatione litis, assignatione dilationum, iuramento calumniae, instrumentorum, & testium productione: de quibus *in cap. Quoniam contra, de Probat.* Secundum igitur Ioannem Andream in illa *Clem. Sape,* adfertur per praedicta verba omnis ordo iudicii, praeterquam is, qui fuerit expressus. *Bart. in Extrauag. Ad reprimendum,* ait ex his verbis tolli ordinem iudicii, inductum iure positivo, videlicet Canonico, Ciuili, & municipalibus, non autem inductum iure diuino, vel naturali, cuiusmodi est creatio, qualicumque peritio, interrogatio per quodcumque quandoque facienda, ad causam cognoscendam, citatio partis ad sen-

tentiam. Prodest igitur praedictorum verborum clausula, ut procedi queat non obstantibus feriis hominum gratia inductis, ut non sit necessaria solemnitas oblationis libelli, litis contestatio, ut dilationes fiant breuiores, frustratoria reiciantur, multitudines testium restringantur. De hoc verbo *sine figura iudicii* habemus textum in *l. 1. §. Similique modo. C. de Latina liber. tollen.* De illis verbis: *sola facti veritate inspecta* est textus in *l. 2. ff. de orig. iur.* Quibus verbis, quis sic iudex more arbitratoris, de quo in *l. 1. §. Quinti Vari, de iureiur. & l. si societatem. §. Arbitrorum. ff. pro soc.* Vnde si veritas appareat, nulla omnia sollemnitas iuris positui vitiatur processum. Item clausula (*de plano*) tollit similiter omnem formam iure positivo inductam. Insuper clausula, *Nulla iuris solemnitate seruata,* tollit ea, quae sunt iuris diuini, vel naturalis, ut est creatio, & probatio causae duorum testium auctoritate confirmata.

Secundo quaeritur, An possit Legatus causas committere, antequam sit Prouinciam sibi delegatam ingressus? Potest. *Glossa in cap. Nouit. de off. Legati,* id probat, quia commissio causae cognitionem non requirit. Si roges, An Iudex, cui Legatus causam commisit, possit iurisdictionem exercere, antequam Legatus Prouinciam ingrediarur? Potest, ut colligi videtur ex *l. obseruare, §. penult. ff. de offic. Procons. & Regid. Dec. 650. Gambaro de off. Legati, lib. 8. num. 56.*

Tertio quaeritur, An possit causas committere Canonico in notis 25. annis? Non potest. *Glossa in cap. statutum, in verb. Canonico, de rescript. in sexto.* Hoc enim est privilegium Papae, *cap. cum viginti, de off. iud. deleg. & nullus alius, nisi Princeps, potest iura immutare. Clem. Ne Rom. de Elect.*

Quarto quaeritur, An possit Legatus causas committere Canonico supernumerario? Potest. *Francus in cap. statutum, de rescript. in sexto. Gamb. de off. Lega. lib. 8. num. 52.*

Quinto quaeritur, An Delegatus à Legato possit subdelegare, hoc est, possit alium Delegatum constituere? Duae sunt opiniones, Vna est dicentium non posse, quia id est privilegium delegati à Principe. *Sic Archid. c. 2. de offic. iud. deleg. in sexto, Ioan. And. Dominio, & Francus ibidem. Innoc. in cap. cum Berold. de sent. & re iudic. Glossa in cap. Cum causam, de appellat.*

Alter sententia est, assententium posse. *Sic Bald. in l. 1. iudice. C. de iud. Alexan. in l. More, & lege sequenti ff. de iurisdic. omni. iudic. Angelus in l. Cum prator. ff. de iud. Abb. in cap. Cum Bertoldus, modo citato: quos sequitur Gambarus de off. Legati lib. 8. num. 143.* Id probant, quia Legatus instat Principis habet Regiam facultatem, & dignitatem.

C A P. XXXII.

De potestate Legati in statutis condendis.

Extra Concilia posse statuta condere. *et. de off. Legati.*

Primo quaeritur, An possit Legatus statuta facere, quae perpetuo durent, etiam finita Legatione? Potest, ut colligitur ex *cap. ult. de off. Legati. Innoc. ut aiunt Anton. cap. Ex parte 3. de verb. signif. & cap. 1. de Loca. Innoc. in cap. Cum accessissent. de Constitut. Bartol. in l. omnes populi. ff. de iust. & iure: qui habent iurisdictionem ordinariam, possunt statuta condere in perpetuum, & perpetua censentur, nisi ad tempus ponantur.*

Secundo quaeritur, Circa quae possint Legati statuta facere? Respondeo circa ea omnia, quae ad iurisdictionem ipsorum spectant, videlicet ad mores componendos, vicia corrigenda. *cap. Quoniam quidam distinet. 18.* Hoc enim etiam possunt Episcopi. At vero nec Episcopi, neque Legati possunt quidquam statuere contra ius commune ex toto, vel ex parte. *Glossa in cap. ultim. de iis, quae sunt à Pralato sine consensu Capituli, Felinus, & alii Doctores in cap. Quod super his, de Maioritate, & obed. Glossa in Clem. ne Romani, de elect.* Possunt tamen praeter ius commune statuere. Item contra non parentes iuri poenam addere, ut singuli facilius ius commune seruent. *Doctores in cap. 2. de consuet. Innoc. & Host. cum in ihibitio, de Claustr. de sponsat.*

Tertio